

Hensigt Regjeringen havde, da den til almindelig Stræk begjærede $8\frac{1}{2}$ pCt. af sine Debitorer; hvorledes det kan være, at Regjeringen endnu ikke har nedsat Rentefoden for disse Laan til 4 pCt., der dog ifølge Lovgivningen er den ordinære, hvilken Virkning Regjeringen mener, at dens Optræden paa Pengemarkedet som Capitalist har havt, derved at den mod aldeles stikre Pantter har krævet dobbelt eller mere end dobbelt Rente, mod hvad hidtil har været den almindelige, forsaavidt som Laanene gaves af offentlige Instituter. Man kunde naturligvis forsøge Spørgsmaalene meget videre, thi jeg troer ingenlunde, at Pengekrisen er overstaaet, ialtsald ere dens Følger langtfra forvundne; jeg troer, at disse yttre sig endnu den Dag i Dag i de fleste af Landets Provindser, og jeg er overbevist om, at Følgerne af den Foranstaltning, hvortil den forrige Indenrigsminister greb den 18de Decbr. forrige Aar samme Dag, da han erhvervede Hs. Majestæts Samtykke til Loven, der bevilgede de $2\frac{1}{2}$ Million, nemlig at ansætte Rentefoden mod haandsaaet eller andet reelt Pant til $8\frac{1}{2}$ pCt., ville spores langt hen i Tiden, idet Rentefoden for Capitaler, som udlaanes fra offentlige Stiftelser, allerede nu er sat 1 à 2 pCt. over den ordinære Rentefod. Jeg troer, den ærede Indenrigsminister vil kunne give Oplysning om, at der til Indenrigsministeriet, og støttet paa Indenrigsministerens egen Renteberegning, er indkommet Andragender fra Sparekasser, og maaskee ogsaa fra andre Laaneinstituter i Landet, om en almindelig Besøielse til af alle deres Ublaan at maatte tage 5 eller endog 6 pCt. Renter. Det kan nok være, at den ærede Indenrigs-

minister eller hans Formand har sagt nei til sige Andragender, men man seer dog deraf, at Begjerligheden efter høiere Rente og Rentens Rente er opvakt paa Grund af Regjeringens egne Foretagender. — Den ærede Minister kan vistnok dog ikke have den Mening, at denne store Sum, $2\frac{1}{2}$ Million Rd., skulde være tilbagebetalt til den midlertidige Laanecommission inden Udgangen af indeværende Finantsaar; det maa dog upaatvivlelig ansees for en Umulighed. Der maa med Hensyn til dette Laan blive en Overførsel til det næste Finantsaar, og derfor mener jeg, at der burde have været en Afdeling i Finantsloven, hvori der var bleven talt om Tilbagebetalingen af Laanet paa de $2\frac{1}{2}$ Million. Jeg mener ogsaa, at der ligger en Erkjendelse heraf dert, at Laanet af de 450,000 til Pontoppidan har fundet en Plads i Finantsloven, og jeg gad nok høre af den ærede Indenrigsminister, hvilken finantciel Forfjel der skulde være mellem Loven om de 450,000 Rd. og den om de $2\frac{1}{2}$ Million, om ikke begge disse Laan ere rene kongerigge Anliggender, og om de ikke med Hensyn til Gevinst og Tab alene ville føres paa Kongerigets Conto. Vel har man sagt, at vi laante Kongerigets egne Penge af Fællestassen til $8\frac{1}{2}$ pCt., medens denne havde dem anbragte i Udlandet til langt billigere Renter, og det er meget muligt, at dette forhold sig saa; men dersom det er Tilfældet, saa troer jeg ogsaa, den ærede Indenrigsminister skylder Thinget en Oplysning derom, og jeg troer ikke, at han i den Henseende vil kunne friholdes ved at indskyde sig under, at man har ladet Kassebeholdningen forvalte af Fællestinantsministeren.